



Fremsat den 12. marts 2025 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lattergasloven og lov om produkter og markedsovervågning¹⁾

(Nye kontrolbestemmelser om påbud om fjernelse af indhold på sociale medier, blokering af onlinegrænseflader og anvendelse af fiktive profiler)

§ 1

I lattergasloven, lov nr. 800 af 9. juni 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 732 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Kontrolmyndigheden kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov gøre brug af fiktive profiler på kommunikationsplatforme.«

2. I § 10 a ændres »eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere« til: », der anvendes eller henviser til markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov«.

3. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra der sker eller henvises til markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, hvis et påbud efter § 10 a ikke er efterkommet.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter kontrolmyndighedens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå kontrolmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2.

Stk. 4. Kontrolmyndigheden påser, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Kontrolmyndigheden skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal kontrolmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, 2. pkt., snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

§ 2

I lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som ændret ved § 1 i lov nr. 782 af 4. maj 2021, § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, § 3 i lov nr. 412 af 23. april 2024 og § 2 i lov nr. 637 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som nr. 7:

»7) Kommunikationsplatform: Onlineplatform som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler, og hvis primære funktion består i at give brugerne af platformen mulighed for at tilslutte sig og dele meddelelser

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video.«

2. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Kontrolmyndigheden kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde gøre brug af fiktive profiler på kommunikationsplatforme.«

3. I § 17 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter lattergasloven på sociale medier
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Blokering af onlinegrænseflader, der markedsfører lattergas
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Nye beføjelser i produktloven vedrørende kommunikationsplatforme
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriet overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

I 2020 trådte lov nr. 800 af 9. juni 2020 om markedsføring og besiddelse af lattergas (lattergasloven) i kraft. Loven udmøntede aftalen om indgreb mod misbrug af lattergas, der blev indgået den 21. januar 2020 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet. Aftalen blev indgået for at dæmme op for misbrug af lattergas til beruselse, da det er farligt og i værste fald kan medføre kvælning.

Siden lattergasloven trådte i kraft, er salget hurtigt flyttet fra de fysiske butikker til i stedet at foregå via onlinesalg, særligt på sociale medier. Derfor blev der også allerede ved en revision af lattergasloven i 2023 indført nye kontrolbeføjelser, der skulle give Sikkerhedsstyrelsen bedre mulighed for at føre kontrol på kommunikationsplatforme som f.eks. sociale medier.

Selvom Sikkerhedsstyrelsen har et godt samarbejde med kommunikationsplatformene, er kontrollen dog i høj grad udfordret af markedsføring gennem lukkede brugerprofiler og grupper. Her kan lattergas markedsføres til forbrugere uden, at Sikkerhedsstyrelsen har adgang til at føre kontrol med brugerprofilerne og grupperne.

Det er ikke foreneligt med den fare, der er forbundet med anvendelse af lattergas til beruselsesformål, at der kan ske markedsføring og salg af lattergas til forbrugere på steder, hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke har tilstrækkelige beføjelser til at kunne føre en effektiv kontrol.

For at sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan føre kontrol præcis dér, hvor den ulovlige markedsføring af lattergas til

forbrugere foregår, foreslås det med lovforslaget at give styrelsen flere beføjelser til at kunne føre en mere effektiv kontrol på kommunikationsplatforme som eksempelvis sociale medier. Derfor foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen skal kunne anvende fiktive profiler ved kontrol på kommunikationsplatforme. Derudover foreslås en ændring af lattergaslovens § 10 a, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen ikke længere kan påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at blokere brugerprofiler, men alene kan give påbud om at fjerne eller ændre indhold vedrørende ulovlig markedsføring af lattergas til forbrugere. Ændringen foretages for at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om reglernes forenelighed med grundlovens § 77, 2. pkt. Endelig foreslås i forlængelse heraf en ny hjemmel til blokering i lattergasloven, hvorefter onlinegrænseflader efter rettens kendelse kan blokeres, hvis et påbud efter § 10 a ikke efterkommes.

Med lovforslaget foreslås det også at tilføje lignende kontrolbeføjelser om anvendelsen af fiktive profiler og påbud over for kommunikationsplatforme i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsføring (herefter produktloven). Dette skal være med til at effektivisere kontrolmyndighedens adgang til at føre kontrol med, at der ikke gøres ulovlige produkter tilgængelige for forbrugere. Myndighedernes kontrol viser bl.a., at der særligt på fyrværkeriområdet er en stigende tendens til, at der sælges professionelt fremstillede kanonslag til forbrugere via lukkede brugerprofiler og grupper på sociale medier, trods et sådan salg er ulovligt.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter lattergasloven på sociale medier

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 8, stk. 1, i lattergasloven, at Sikkerhedsstyrelsen varetager opgaven som kontrolmyndighed og fører kontrol med, at regler i lattergasloven og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Det fremgår af § 8, stk. 2, at kontrol efter stk. 1 skal udøves på en sådan måde, at der gribes ind med de midler og den hurtighed, som risikoen alvor kræver, herunder ved brug af en skjult identitet.

Det er forudsat i bemærkningerne til bestemmelsen, at der ved skjult identitet forstås, at kontrolmyndigheden kan føre kontrol med produkter under et andet navn end myndighedens eget. Myndigheden kan også foretage kontrol på de sociale medier eller internetfora, hvor brugere og forhandlere interagerer, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 179 som fremsat, side 64.

Det fremgår endvidere af § 10 a i lattergasloven, at kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere.

Det er forudsat i bemærkningerne til § 10 a, at bestemmelsen skal sikre, at kommunikationsplatforme og onlinegrænseflader, som ikke ad frivillig vej vil bidrage til at fjerne brugerprofiler, salgsopslag eller andet indhold på deres brugergrænseflader, kan påbydes at ændre eller fjerne indholdet, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 89 som fremsat, side 18.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den seneste revision af lattergasloven i 2023 blev foretaget på baggrund af, at aftalekredsen bag lattergasaftalen blev enige om en række opfølgende tiltag.

Det indebar bl.a. muligheden for at påbyde tjenesteudbydere af sociale medier (kommunikationsplatforme) at lukke eller fjerne profiler eller indhold på profiler, som forbindes med markedsføring af lattergas til forbrugere. Tiltagene skyldtes bl.a., at salget af lattergas i højere grad havde flyttet sig fra fysiske og online butikker til sociale medier.

Sikkerhedsstyrelsens kontrol med markedsføring af lattergas til forbrugere viser fortsat, at salget i høj grad finder sted på sociale medier. Den gældende påbudsbestemmelse over for kommunikationsplatforme og onlinegrænseflader vurderes derfor fortsat som nødvendig, især hvad angår ændring og fjernelse af indhold. Bestemmelsen bidrager til en mere effektiv kontrol med markedsføring af lattergas til forbrugere og vurderes at være særlig effektiv i de situationer, hvor en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade ikke udviser samarbejdsvilje over for Sikkerhedsstyrelsens kontrol.

Det er dog vurderingen, at den del af bestemmelsen, som

giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at pålægge kommunikationsplatforme eller onlinegrænseflader at blokere brugerprofiler, rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 77, 2. pkt., hvoraf det følger, at censur og andre forebyggende forholdsregler ingensinde på ny kan indføres. Det skyldes, at en afgørelse om at pålægge kommunikationsplatforme eller onlinegrænseflader at blokere brugerprofiler kan virke som en forebyggende forholdsregel omfattet af grundlovens § 77, 2. pkt., og kompetencen til at træffe afgørelse om sådanne foranstaltninger kan ikke henlægges til administrative myndigheder.

Erhvervsministeriet foreslår derfor at ændre § 10 a i lattergasloven, så kontrolmyndigheden ikke længere kan påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at blokere brugerprofiler. Kontrolmyndigheden vil fortsat kunne anvende hjemlen i § 10 a i lattergasloven til at påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold. Endvidere foreslås det at indsætte en ny bestemmelse med § 10 b i lattergasloven, hvorefter onlinegrænseflader efter rettens kendelse kan blokeres, hvis påbud efter § 10 a ikke efterkommes.

Sikkerhedsstyrelsens kontrol på sociale medier viser, at markedsføring af lattergas kan foregå på både åbne og lukkede brugerprofiler og grupper. I tilfælde af lukkede brugerprofiler og grupper er styrelsen nødt til at anmode om adgang til brugerprofilen eller gruppen for at kunne undersøge, om der foregår ulovlig markedsføring af lattergas til forbrugere. Erfaringer viser, at når styrelsen anvender sin egen profil til at få adgang til sådanne profiler eller grupper, bliver anmodningen i de fleste tilfælde afvist. Derfor vurderes det som hensigtsmæssigt at styrke Sikkerhedsstyrelsens kontrolmuligheder ved brug af skjult identitet på sociale medier.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at styrelsen skal kunne anvende fiktive profiler i forbindelse med kontrollen på kommunikationsplatforme. Dette vurderes at øge styrelsens mulighed for at opnå adgang til lukkede brugerprofiler og grupper, og dermed muliggøre konstatering af, hvorvidt der finder ulovlig markedsføring af lattergas sted. Brugen af fiktive brugerprofiler skal alene anvendes som et middel til observation og konstatering.

For nærmere om anvendelsen af fiktive profiler henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Blokering af onlinegrænseflader, der markedsfører lattergas

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 10 a i lattergasloven, at kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere.

Der findes ikke andre bestemmelser i lattergasloven om kontrollen på onlinegrænseflader.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Onlinehandel er i stadig stigende vækst, ikke kun i form af erhvervsdrivendes egne webbutikker, men også via større onlinemarkedspladser, hvor både erhvervsdrivende og privatpersoner kan sælge deres produkter.

Samtidig findes der erhvervsdrivende, som skjuler deres identitet ved at markedsføre sig gennem onlinemarkedspladser eller ved at sælge via onlinegrænseflader uden for EU. Dette nødvendiggør, at myndighederne råder over effektive metoder til hurtigt at stoppe ulovlig markedsføring og potentielt ulovligt salg.

Sikkerhedsstyrelsens kontrol af markedsføring af lattergas til forbrugere viser, at den ulovlige markedsføring også finder sted på onlinemarkedspladser og andre onlinegrænseflader. Håndhævelsesmulighederne kan efter den gældende lattergaslov være begrænsede i de tilfælde, hvor det ikke tydeligt fremgår af onlinegrænsefladen, hvem der markedsfører lattergassen. Ligeledes har Sikkerhedsstyrelsen ofte oplevet, at det er svært at komme i kontakt med den, der står bag markedsføringen af lattergassen. Efter de gældende regler kan Sikkerhedsstyrelsen tage kontakt til onlinegrænsefladen og oplyse om den ulovlige markedsføring. Derudover kan styrelsen efter § 10 a i lattergasloven påbyde onlinegrænsefladen at fjerne eller ændre indhold, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere. I det tilfælde, hvor en onlinegrænseflade ikke er samarbejdsvillig og ikke overholder påbuddet, er Sikkerhedsstyrelsens eneste håndhævelsesmulighed at anmelde onlinegrænsefladen til politiet for manglende overholdelse af påbuddet. Dette vurderes dog ikke at være en effektiv metode til hurtigt at få fjernet den ulovlige markedsføring af lattergas, da det ofte kræver en længere sagsbehandlingstid hos både Sikkerhedsstyrelsen og politiet, hvori den ulovlige markedsføring fortsat kan finde sted.

Henset til de skadevirkninger, som anvendelse af lattergas til beruselsesformål kan have, vurderer Erhvervsministeriet, at det er hensigtsmæssigt, at der kan gøres brug af effektive håndhævelsesmetoder. Det vurderes at være særligt afgørende, at kontrolmyndigheden kan bringe ulovlig markedsføring af lattergas til ophør hurtigt og effektivt i de tilfælde, hvor en onlinegrænseflade ikke udviser samarbejdsvillighed ved ikke at efterkomme Sikkerhedsstyrelsens påbud.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at der gives mulighed for blokering af en onlinegrænseflade, hvis denne ikke overholder et påbud i henhold til § 10 a i lattergasloven om at ændre eller fjerne indhold, der henviser til ulovlig markedsføring af lattergas til forbrugere. Det foreslås endvidere, at en afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved anlæg af sag i civilprocessens former. I praksis vil afgørelsen træffes under anvendelse af retsplejelovens kapitel 40 om midlertidige afgørelser om forbud og påbud.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at blokering alene skal kunne finde sted i de tilfælde, hvor en onlinegrænseflade ikke overholder et påbud fra Sikkerhedsstyrelsen. Det er herudover hensigten, at den foreslåede blokeringsmulighed

skal anvendes på tilsvarende måde, som de blokeringsmuligheder, Sikkerhedsstyrelsen har på andre produktområder, hvor styrelsen fører kontrol, f.eks. produkter omfattet af produktloven, e-cigaretter og tobaksvarer m.v.

For nærmere om blokering af onlinegrænseflader henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.3. Nye beføjelser i produktloven vedrørende kommunikationsplatforme

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 9, stk. 1, 1. pkt., i produktloven, at kontrolmyndigheden skal udøve kontrol efter stk. 3 på en sådan måde, at der gribes ind med de midler og med den hurtighed, som risikoens alvor kræver, herunder ved brug af en skjult identitet.

Det er forudsat i bemærkningerne til bestemmelsen, at der ved skjult identitet forstås, at kontrolmyndigheden kan føre kontrol med produkter under et andet navn end myndighedens eget. Myndigheden kan også foretage kontrol på de sociale medier eller internetfora, hvor brugere og forhandlere interagerer, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 179 som fremsat, side 64.

Der findes ikke andre bestemmelser om kontrol med tilgængeliggørelsen af produkter på sociale medier m.v. i produktloven.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning af produkter, der er omfattet af produktloven, ses det også, at disse produkter sælges via sociale medier. Det gælder især de produktområder, hvor der er særlige begrænsninger i salget til forbrugere, f.eks. fyrværkeriartikler, hvor artikler som kanonslag eller luftbomber ikke er tilladte at sælge til forbrugere i Danmark. Men der ses også salg af f.eks. børneomsorgsprodukter, legetøj og lignende. Det er afgørende for at kunne føre en effektiv kontrol med, at produkter lever op til kravene på produktområdet, at kontrolmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at føre kontrol alle de steder, hvor produkter gøres tilgængelige.

På særligt fyrværkeriområdet foregår salget som oftest via lukkede brugerprofiler og grupper, hvor Sikkerhedsstyrelsen skal anmode om adgang til brugerprofilen eller gruppen for at konstatere, hvorvidt der gøres uoverensstemmende fyrværkeriartikler tilgængelige for brugerne. Det er sjældent muligt at få adgang, når Sikkerhedsstyrelsen anmoder om denne via styrelsens egen brugerprofil.

Erhvervsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at styrke myndighedernes kontrolbeføjelser i produktloven ved kontrol på kommunikationsplatforme, så det sikres, at det også er muligt at få adgang til lukkede brugerprofiler og grupper, hvor der potentielt foregår salg af uoverensstemmende produkter.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at kontrolmyndigheden skal kunne anvende fiktive profiler i forbindelse med

kontrollen på kommunikationsplatforme. Dette vurderes at forøge styrelsens mulighed for at opnå adgang til lukkede brugerprofiler og grupper og dermed gøre det muligt at konstatere, hvorvidt der gøres uoverensstemmende produkter tilgængelige. Brugen af fiktive brugerprofiler skal alene ses som et observations- og konstateringsmiddel.

Erhvervsministeriet foreslår endvidere, at kontrolmyndigheden i lighed med reglerne i lattergasloven skal kunne påbyde en kommunikationsplatform at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med reglerne. Det vurderes, at der i lighed med lattergaslovens bestemmelse om det samme bør tilsigtes et samarbejde med kommunikationsplatformene, hvorfor det foreslåede påbud alene skal anvendes i de tilfælde, hvor platformen ikke ændrer eller fjerner indholdet af egen drift efter orientering fra kontrolmyndigheden om, at indholdet henviser til uoverensstemmende produkter.

For nærmere om anvendelsen af fiktive profiler og påbud til kommunikationsplatforme i produktloven henvises til henholdsvis lovforslaget § 2, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes i mindre grad at have positive implementeringskonsekvenser for staten.

Med forslaget sikres kontrolmyndighedens beføjelser til at kontrollere henholdsvis markedsføring af lattergas og tilgængeliggørelse af andre produkter rettet mod forbrugere på kommunikationsplatforme som sociale medier. Det er derfor forventningen, at lovforslaget vil forbedre kontrolmyndighedernes muligheder for at kontrollere effektivt på sociale medier og dermed have positive implementeringskonsekvenser, idet kontrolmyndighedens tiltag over for kommunikationsplatforme bliver mere effektive.

Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede merudgifter hos domstolene, som kan afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer. Merudgiften kan tilskrives en begrænset tilgang i sagsmængden hos domstolene. Med den foreslåede mulighed i lattergasloven, hvorefter der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, der ikke overholder et påbud om at fjerne indhold fra deres platform, vil Sikkerhedsstyrelsen kunne indbringe sager for domstolene i den henseende. Henset til den hidtidige kontrol på området forventes det, at hovedparten af onlinegrænseflader vil overholde et påbud fra Sikkerhedsstyrelsen, hvorfor antallet af de pågældende sager ved domstolene vil være begrænsede.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for sagsmængden hos politiet og anklagemyndigheden.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for staten, regioner eller kommuner, ligesom lovforslaget i øvrigt vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Forslaget er udformet i overensstemmelse med princip 1 om enkle og

klare regler. I overensstemmelse med princip 2 og 3 ændrer lovforslaget ikke på udgangspunktet om anvendelse af digital kommunikation og mulighed for automatisk sagsbehandling i de love, som lovforslaget vedrører.

Lovforslaget understøtter princip 4 om sammenhæng på tværs ved anvendelse af ensartede begreber. Der foreslås således en definition af kommunikationsplatforme i produktloven, der er identisk med definitionen af samme begreb i lattergasloven.

I overensstemmelse med princip 5 om tryk og sikker datahåndtering prioriteres datasikkerhed højt inden for de eksisterende områder, som lovforslaget vedrører. Lovforslaget ændrer ikke på anvendelsen af offentlig infrastruktur, jf. princip 6.

Endelig understøtter lovforslaget princip 7 om snyd og fejl, særligt i forhold til ændringen i lattergasloven, hvor der foreslås en bestemmelse om blokering af onlinegrænseflader. Ændringen foreslås således med henblik på at føre en mere effektiv kontrol.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forhold til lovforslagets del om ændringer i produktloven, hvorefter kontrolmyndigheden kan påbyde kommunikationsplatforme at ændre eller fjerne indhold, der henviser til ulovlige produkter, fra deres platforme, forventes lovforslaget at have mindre administrative konsekvenser i negativ grad for erhvervslivet.

Det indhold, som en kommunikationsplatform kan påbydes at ændre eller fjerne, er genereret af platformens brugere, hvorfor platformen ikke selv er ansvarlig for oprettelsen af indholdet. Et påbud om at ændre eller fjerne indholdet vil derfor kunne medføre mindre administrative konsekvenser i negativ grad for kommunikationsplatformene, idet de skal bruge tid på at fjerne indhold fra brugerprofilerne.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget vurderes ikke at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget er notificeret over for Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Lovforslaget indeholder ikke derudover EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. decem-

ber 2024 til den 14. januar 2025 (33 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Børns Vilkår, DANAK, Danmarks Restauranter og Caf er, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danske Advokater, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen for Dansk Internethandel, Giftlinjen, HORESTA, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Sundhedsstyrelsen og 3F.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindre udgifter, da forventningen er en mere effektiv kontrol på kommunikationsplatforme ved anvendelse af fiktive profiler.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. �rligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er notificeret over for Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation). Lovforslaget indeholder ikke derudover EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 8, stk. 1, i lattergasloven, at Sikkerhedsstyrelsen varetager opgaven som kontrolmyndighed.

Det følger herefter af § 8, stk. 2, i lattergasloven, at kon-

trollen med reglerne i loven og regler fastsat i medfør af loven skal udøves på en sådan måde, at der gribes ind med de midler og den hurtighed, som risikoens alvor kræver, herunder ved brug af en skjult identitet.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at ved skjult identitet forstås, at kontrolmyndigheden kan føre kontrol med produkter under et andet navn end myndighedens eget. Myndigheden kan også foretage kontrol på de sociale medier eller internetfora, hvor brugere og forhandlere intera-

gerer, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 179 som fremsat, side 64.

Lattergasloven indeholder hjemmel til, at kontrolmyndigheden kan anvende skjult identitet ved kontrol på sociale medier. Det er dog ikke nærmere specificeret, hvorvidt kontrollen på kommunikationsplatforme som sociale medier kan foregå via reelle fiktive profiler, eller om der skal være tale om anvendelse af andre profiler end kontrolmyndighedens egne, dvs. profiler, der er tilknyttet en anden person eller virksomhed.

Det foreslås at indsætte en ny § 9 a, hvorefter kontrolmyndigheden som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan gøre brug af fiktive profiler på kommunikationsplatforme.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kontrolmyndigheden vil have mulighed for at bruge fiktive profiler til at konstatere, om der er sket overtrædelse af reglerne om markedsføring af lattergas til forbrugere i henhold til lattergasloven. I tilfælde hvor kontrollen viser, at der er sket markedsføring af lattergas i strid med reglerne, vil det kunne føre til politianmeldelse m.v. af den konkrete person eller virksomhed, der har begået overtrædelsen.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der ikke kan opstå tvivl om grundlaget for kontrolmyndighedens adgang til at føre kontrol på kommunikationsplatforme som sociale medier, herunder myndighedens mulighed for at skjule sin identitet og således kunne føre kontrol med en profil oprettet for en fiktiv person. Bestemmelsen har således til hensigt at give kontrolmyndigheden de bedst mulige rammer for at føre en effektiv kontrol med lattergas, der markedsføres og sælges på kommunikationsplatforme. Kommunikationsplatforme er defineret i § 2, nr. 6, i lattergasloven.

Bestemmelsen skal i øvrigt ses i forlængelse af § 10 a i lattergasloven, der foreslås ændret ved dette lovforslags § 1, nr. 2, hvor kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform at ændre eller fjerne indhold, der anvendes eller henviser til markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med lattergasloven.

Med den foreslåede bestemmelse vil kontrolmyndigheden således ikke skulle angive i profilen, at den er tilknyttet myndigheden. På den måde vil kontrolmyndighedens profil fremstå som andre profiler på den pågældende kommunikationsplatform og ikke påkalde sig særlig opmærksomhed.

Brugen af fiktive profiler sker under ansvar af kontrolmyndigheden og det forudsættes, at anvendelsen ikke ansporer til ulovlige handlinger i sig selv. Kontrolmyndigheden må som led i kontrollen ikke påvirke væsentlige omstændigheder ved overtrædelsen, herunder bevirke en forøgelse af overtrædelsens omfang eller grovhed. Kontrolmyndigheden vil med brug af fiktive profiler kunne skaffe oplysninger om ulovlig markedsføring af lattergas til forbrugere ved at observere profiler, grupper m.v., herunder ved at anmode om venskaber, følge profiler eller blive medlem af ikke offentlige grupper m.v. Kontrolmyndigheden må ikke aktivt opfordre til eller indgå i ulovlig markedsføring af lattergas, herunder promovere eller fremme salg eller købsprocesser.

Til nr. 2

Det fremgår af § 10 a i lattergasloven, at kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere.

Det foreslås, at i § 10 a ændres »eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere« til », der anvendes eller henviser til markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kontrolmyndigheden ikke længere vil have mulighed for at påbyde kommunikationsplatforme og onlinegrænseflader at blokere brugerprofiler. Om baggrunden for ændringen henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det vil dog i stedet være muligt at blokere onlinegrænseflader efter den foreslåede § 1, nr. 3, i dette lovforslag.

Kontrolmyndigheden vil fortsat have mulighed for at påbyde kommunikationsplatforme eller onlinegrænseflader at ændre eller fjerne indhold, der anvendes eller henviser til markedsføring af lattergas i strid med lattergasloven eller regler fastsat i medfør af denne.

Ved henviser til markedsføring skal forstås de tilfælde, hvor den egentlige markedsføring ikke fremgår direkte af onlinegrænsefladen, men hvor der eksempelvis henvises til det sted, hvor markedsføringen foregår. Det kan f.eks. være ved, at der er indsat et link til en hjemmeside eller lignende, hvorfra der foregår ulovlig markedsføring af lattergas til forbrugere.

Det vil fortsat være hensigten, at bestemmelsen i § 10 a som udgangspunkt først vil blive anvendt, når kontrolmyndigheden har konstateret, at en kommunikationsplatform ikke har efterkommet en anmodning om frivilligt at ændre eller fjerne det pågældende indhold.

Til nr. 3

Det fremgår af § 10 a i lattergasloven, at kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere.

Med lovforslaget foreslås en ændring af § 10 a, hvorefter kontrolmyndigheden ikke længere vil have mulighed for at påbyde kommunikationsplatforme og onlinegrænseflader at blokere brugerprofiler. Der henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Lattergasloven indeholder ikke i øvrigt kontrolbestemmelser, der specifikt vedrører kontrollen med onlinegrænseflader.

En onlinegrænseflade er i § 2, nr. 5, i lattergasloven defineret som enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, hvor der markedsføres, sælges eller formidles salg af lattergas.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 10 b.

Det foreslås i § 10 b, *stk. 1*, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra der sker eller henvises til markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, hvis et påbud efter § 10 a ikke er efterkommet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at i de tilfælde, hvor en onlinegrænseflade ikke overholder et påbud om at fjerne eller ændre indhold på deres onlinegrænseflade, der henviser til ulovlig markedsføring af lattergas, kan der ske blokering af onlinegrænsefladen. Bestemmelsen vil derfor alene kunne anvendes efter forudgående påbud fra kontrolmyndigheden, som onlinegrænsefladen ikke har efterkommet, og på baggrund af en samlet vurdering af sagens omstændigheder og en proportionalitetsafvejning af, om indgrebet vil stå i misforhold til den ulempe for onlinegrænsefladen, som blokering må antages at medføre.

Det vil altid være nødvendigt, at kontrolmyndigheden forud for anvendelsen af den foreslåede bestemmelse om blokering har foretaget en sagsbehandling, og at denne sagsbehandling er endt ud i, at der er givet et påbud til onlinegrænsefladen efter § 10 a i lattergasloven. Både under sagens forløb og efter et påbud vil onlinegrænsefladen have haft mulighed for at rette op på den ulovlige markedsføring af lattergas, der måtte være foregået via onlinegrænsefladen. Efterkommer onlinegrænsefladen anmodninger eller påbud fra kontrolmyndigheden, vil den foreslåede bestemmelse om blokering ikke kunne finde anvendelse. Den foreslåede bestemmelse vil derfor kun skulle anvendes i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende ikke har benyttet muligheden for at rette op på den ulovlige markedsføring af lattergas til forbrugere ved at efterkomme et påbud.

Bestemmelsen vil kunne anvendes over for webbutikker, handelsplatforme og lignende, der formidler markedsføring af lattergas til forbrugere eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

Anvendelsen af den foreslåede blokeringsbestemmelse vil forudsætte, at der fra onlinegrænsefladen sker ulovlig markedsføring af lattergas målrettet forbrugere i Danmark, eller at der henvises til en sådan fra onlinegrænsefladen. Kontrolmyndigheden vil derfor være forpligtet til at foretage en vurdering fra sag til sag for at fastslå, om et tilbud er målrettet forbrugere i Danmark, herunder ved inddragelse af faktorer som muligheden for at modtage forsendelse af lattergasprodukterne i Danmark, de tilgængelige sprog, der er anvendt, og betalingsmulighederne. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at et websted kan tilgås af en dansk forbruger.

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at kontrolmyndigheden har opnået rettens kendelse til at blokere den

pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til kontrolmyndigheden. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelse efter *stk. 1* om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter kontrolmyndighedens begæring.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er retten, der efter anmodning fra kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade.

Sagen anlægges ved den ret, der har stedlig kompetence efter retsplejelovens kapitel 22. Hvis sagsøgte ikke har hjemsted i Danmark, vil der kunne anlægges sag i Danmark, når den sagsøgte driver virksomhed i Danmark eksempelvis ved, at en onlinegrænseflade vises og kan anvendes i Danmark. Sagen anlægges efter de almindelige regler om værneting for en sagsøgt, der ikke har bopæl i Danmark, i retsplejelovens kapitel 22. Det vil i praksis betyde, at sagen anlægges ved den ret, hvor Sikkerhedsstyrelsen har hjemsted.

Imødekommes kontrolmyndighedens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Retten kan træffe afgørelse om blokeringens varighed. Blokeringens varighed forventes i de fleste tilfælde at være indtil onlinegrænsefladen har rettet ind efter påbuddet, men kan også efter omstændighederne være af kortere varighed, hvis retten finder dette nødvendigt. Blokeringen kan under alle omstændigheder ophæves, når betingelserne i det foreslåede *stk. 4* eller *5* er til stede.

Afgørelse om blokering kan appelleres efter de almindelige regler i retsplejeloven. Kendelser afsagt efter kapitel 40 kan appelleres efter reglerne i kapitel 53, jf. § 427 i retsplejeloven.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering og dermed anses som part, får mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det vil i visse tilfælde kunne blive vanskeligt at give parten mulighed for at udtale sig. Det er en problematik, der særligt vil gøre sig gældende, når onlinegrænsefladen har hjemsted uden for Danmarks og EU's grænser. I tredjelande er der ikke nødvendigvis de samme muligheder for at få kontakt til de, der driver en onlinegrænseflade. Derfor vil retten kun skulle give parten adgang til at udtale sig i det

omfang, det er muligt. Det vil betyde, at retten vil skulle foretage de nødvendige skridt for at få informationen frem til parten, men i tilfælde hvor det skulle vise sig ikke at kunne lade sig gøre, vil sagen alligevel kunne fortsætte.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at betingelserne for kendelsen om blokering tydeligt skal fremgå af kendelsen. Det vil betyde, at konkrete oplysninger om f.eks. hvilket påbud, der ikke er overholdt, herunder hvorfor det ikke er overholdt og grundlaget for at udstede påbuddet i første omgang, vil skulle fremgå af kendelsen.

Kontrolmyndigheden forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan kontrolmyndigheden ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i *stk. 3*, at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå kontrolmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. indebære, at udbydere skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Kontrolmyndigheden vil i praksis viderefordre rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste. Definitionen omfatter alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restaurationer, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det er en grundlæggende forudsætning for myndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelse om blokering efterkommes. I tilfælde, hvor en udbyder af en informations-samfundstjeneste skulle vælge ikke at efterkomme rettens kendelse om blokering, finder retsplejelovens almindelige

regler om håndhævelse af overtrædelse af civilprocessuelle afgørelser anvendelse.

Retsplejelovens § 504, nr. 5, indeholder en vid adgang til at genoptage fagedforretninger ved efterfølgende omstændigheder; og lovens § 426, stk. 1, nr. 2, giver mulighed for at ophæve en midlertidig afgørelse om forbud og påbud, hvis betingelserne for meddelelse af forbuddet eller påbuddet ikke længere er opfyldt. For så vidt angår dommes bindende virkning i forhold til efterfølgende omstændigheder, reguleres dette af de almindelige regler om retskraft. Reglerne om ekstraordinær appel og genoptagelse giver herudover, når der ikke er tale om udeblivessager, kun begrænsede muligheder for at få ændret en endelig dom.

Det foreslås på den baggrund, at den foreslåede § 10 b indeholder en særlig mulighed for at få ændret en afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade efterfølgende, samt at kontrolmyndigheden skal påse, at indgrebet ikke opretholdes længere end nødvendigt.

Det foreslås således i *stk. 4, 1. pkt.*, at kontrolmyndigheden påser, at et indgreb efter *stk. 1* ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kontrolmyndigheden hurtigst muligt skal foranledige, at blokeringen fjernes, hvis kontrolmyndigheden bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af kontrolmyndigheden. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Grundlaget for blokering af en onlinegrænseflade vil være, at den pågældende onlinegrænseflade ikke har overholdt et påbud om at ændre eller fjerne indhold, der anvendes eller henviser til ulovlig markedsføring af lattergas. Grundlaget for blokering vil derfor ikke længere være til stede, når onlinegrænsefladen efterkommer det pågældende påbud og dermed sikrer sig, at der ikke sker eller henvises til ulovlig markedsføring af lattergas.

Forpligtelsen til at påse, om grundlaget for blokering fortsat er til stede, omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned.

Det foreslås endvidere i *stk. 4, 2. pkt.*, at kontrolmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at sikre, at processen med ophævelse af blokeringen forløber så hurtigt og effektivt som muligt uden unødige procestrin, foreslås det at give kontrolmyndigheden mulighed for at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen uden involvering af domstolene. Kontrolmyndigheden har som følge af det foreslåede 1. pkt. en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der via

onlinegrænsefladen igen sker markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med denne lov.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, at fremsætter den, som indgrebet efter *stk. 1* retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal kontrolmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af *stk. 4, 2. pkt.*, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor kontrolmyndigheden ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i *stk. 4, 2. pkt.* I disse situationer vil onlinegrænsefladerne kunne få spørgsmålet indbragt for retten.

Bestemmelsen vil ikke kunne anvendes til at fremsætte anmodning om ophævelse af blokeringen, uden at der også er foretaget en væsentlig ændring af indholdet af onlinegrænsefladen. Ved væsentlig ændring skal forstås, at der reelt er foretaget ændringer i eller fjernelse af det indhold, som den pågældende onlinegrænseflade er blevet påbudt at ændre eller fjerne. Det vil således ikke være en væsentlig ændring, hvis indholdet blot er flyttet til et andet sted på onlinegrænsefladen. Det vil betyde, at onlinegrænsefladen ikke kan forvente spørgsmålet indbragt for retten i tilfælde, hvor der ikke er foretaget ændringer af indholdet på onlinegrænsefladen.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at i de tilfælde, hvor retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 4* skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at kontrolmyndigheden har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis onlinegrænsefladen godtgør, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 4 i produktloven, hvordan en række begreber i loven defineres.

Det foreslås, at der i § 4 indsættes et nyt *nr. 7*, hvorefter

der ved kommunikationsplatform skal forstås en onlineplatform som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler, og hvis primære funktion består i at give brugerne af platformen mulighed for at tilslutte sig og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video.

At platformen er online vil indebære, at interaktion på platformen sker via internettet. Onlineplatforme varierer i format og antal funktioner, som er designet og vedligeholdt af en tjenesteudbyder, men de kan som regel tilgås via et websted fra både stationære og bærbare computere og via browsere eller applikationer på mobile enheder, såsom tabletcomputere og smartphones. Platformens format eller type er således ikke afgørende for, om interaktionen sker via internettet.

Det forhold, at kommunikationsplatformen skal tilbydes af en tjenesteudbyder med henblik på opnåelse af fortjeneste, vil skulle forstås på den måde, at kommunikationsplatformen har et kommercielt sigte, hvilket omfatter alle aktiviteter, der er af økonomisk art, eller som er udført mod betaling. Der vil ikke nødvendigvis skulle ske betaling fra brugeren, dvs. at en kommunikationsplatform godt kan have et kommercielt sigte i lovens forstand, selv om tjenesteudbyderens virksomhed i almindelighed ikke betegnes som kommerciel. Kommunikationsplatformen vil skulle sigte mod at generere en omsætning. Det kan f.eks. være, at tjenesteudbyderen tilbyder ydelser eller produkter mod betaling til andre fysiske og juridiske personer, som ønsker at promovere sine ydelser eller produkter på kommunikationsplatformen. Denne betaling kan også udgøre adgang til data. Tjenesteudbydere kan f.eks. opnå fortjeneste ved at give virksomheder adgang til at købe medieplacering med annoncering og ved in-app køb m.m. Herudover kan tjenesteudbydere opnå fortjeneste ved at tilbyde sine brugere, som har adgang til kommunikationsplatformen uden betaling, muligheden for at tilkøbe premium-medlemsskaber for f.eks. et ugentligt, månedligt eller årligt beløb.

Platformen vil skulle tilbyde den besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler. Brugeren vil således efter registrering på platformen kunne få adgang til at skabe sociale relationer ved at forbinde sig med andre brugere, som også har profiler på webstedet eller appen, enten gensidigt eller ved at andre brugere følger brugerprofilen. "Venne-" eller "følger-"netværket på platformen vil typisk være synligt for andre brugere, og den primære sociale interaktion på platformen vil bestå af en offentlig, delvist offentlig eller privat kontinuerlig strøm af indhold, der genereres af andre brugere eller én selv. Det bemærkes hertil, at det ikke vil være en forudsætning for at falde ind under definitionen af kommunikationsplatform, at brugere tilknytter sig til andre brugere.

Det foreslås, at forudsætningen for at blive omfattet af definitionen af en kommunikationsplatform vil være, at en primær funktion af platformen vil skulle bestå i at muliggøre det for brugere at tilslutte sig, dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder, vi-

deo eller lignende. Dette vil skulle forstås bredt, så f.eks. en tilslutning ikke nødvendigvis skal ske på skrift, men kan ske ved at trykke på en "like"-knap på en anden brugers indhold på platformen. Brugergenereret indhold vil typisk blive gjort let tilgængeligt for brugerne generelt, uden at den bruger, der leverer informationen, skal foretage sig andet for at give disse personer adgang til den pågældende information.

Kravet om primær funktion vil betyde, at definitionen kun omfatter den del af en given kommunikationsplatform, som opfylder dette krav. Hvis en tjenesteudbyder i tilknytning til sin kommunikationsplatform også tilbyder en separat tjeneste, hvor det f.eks. er muligt for brugerne at handle med varer eller benytte en individuel kommunikationstjeneste, er denne del ikke omfattet af loven.

Det er blevet mere almindeligt, at websteder, som er genstand for meget brugertrafik, også tilbyder en interaktiv kommunikationsmulighed, som tillader registrerede brugere at interagere og dele indhold på deres websted gennem f.eks. en chatfunktion. Det er ikke hensigten, at lovforslaget vil skulle omfatte interaktive kommunikationsmuligheder mellem brugere, som udgør en mindre og rent accessorisk del, der er knyttet til et websted, som primært tilbyder f.eks. journalistisk eller redaktionelt indhold m.m. Kommentarsektionen i en onlineavis vil f.eks. udgøre en sådan accessorisk funktion i forhold til den primære tjeneste, nemlig offentliggørelsen af nyheder under udgiverens redaktionelle ansvar. I visse tilfælde tilbyder en virksomhed f.eks. salg af produkter på sit websted som den primære funktion, men virksomheden giver også brugerne adgang til at kommunikere og meningsudveksle om produkterne på webstedet gennem en interaktiv kommunikationsmulighed. Den del af webstedet, som benyttes af brugerne som en interaktiv kommunikationsmulighed, vil skulle anses for en accessorisk del af webstedet, som ikke er omfattet af begrebet kommunikationsplatform.

Definitionen er tilsvarende den, der er i § 1, nr. 6, i lattergasloven.

Til nr. 2

Det følger af § 9, stk. 4, 1 pkt., i produktloven, at kontrolmyndigheden skal udøve kontrol på en sådan måde, at der gribes ind med de midler og med den hurtighed, som risikoen alvor kræver, herunder ved brug af skjult identitet.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at ved skjult identitet forstås, at kontrolmyndigheden kan føre kontrol med produkter under et andet navn end myndighedens eget. Myndigheden kan også foretage kontrol på de sociale medier eller internetfora, hvor brugere og forhandlere interagerer, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 179 som fremsat, side 64.

Produktloven forholder sig derfor til, at kontrolmyndigheden kan anvende skjult identitet ved kontrol på sociale medier. Det er dog ikke nærmere specificeret, hvorvidt kontrollen på kommunikationsplatforme som sociale medier kan foregå via reelle fiktive profiler, eller om der skal være tale om anvendelse af andre profiler end kontrolmyndighedens

egne, dvs. profiler, der er tilknyttet en anden person eller virksomhed.

Det foreslås i § 10 a, at kontrolmyndigheden som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde kan gøre brug af fiktive profiler på kommunikationsplatforme.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kontrolmyndigheden vil have mulighed for at bruge fiktive profiler til at konstatere, om der gøres uoverensstemmende produkter tilgængelige på kommunikationsplatforme, f.eks. sociale medier.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at der ikke kan opstå tvivl om grundlaget for kontrolmyndighedens adgang til at føre kontrol på kommunikationsplatforme som sociale medier, herunder myndighedens mulighed for at skjule sin identitet og således kunne føre kontrol med en profil oprettet for en fiktiv person.

Bestemmelsen vil i øvrigt skulle ses i forlængelse af, at der med lovforslagets § 2, nr. 3, lægges op til at give kontrolmyndigheden hjemmel til at påbyde en kommunikationsplatform at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med reglerne i produktloven, regler fastsat i medfør af loven eller forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse vil have til hensigt at give kontrolmyndigheden de bedst mulige rammer for at føre en effektiv kontrol med produkter, der sælges og gøres tilgængelige på kommunikationsplatforme.

Med den foreslåede bestemmelse vil kontrolmyndigheden således ikke skulle angive i profilen, at den er tilknyttet myndigheden. På den måde vil kontrolmyndighedens profil kunne fremstå som andre profiler på den pågældende kommunikationsplatform og ikke påkalde sig særlig opmærksomhed.

Brugen af fiktive profiler vil ske under ansvar af kontrolmyndigheden og det forudsættes, at anvendelsen ikke ansporer til ulovlige handlinger i sig selv. Kontrolmyndigheden må som led i kontrollen ikke påvirke væsentlige omstændigheder ved overtrædelsen, herunder bevirke en forøgelse af overtrædelsens omfang eller grovhed. Kontrolmyndigheden vil med brug af fiktive profiler kunne skaffe oplysninger om tilgængeliggørelse af uoverensstemmende produkter eller produkter, der udgør en alvorlig risiko, ved at observere profiler, grupper m.v., herunder ved at anmode om venskaber, følge profiler eller blive medlem af ikke offentlige grupper m.v. Kontrolmyndigheden må ikke aktivt opfordre til eller indgå i tilgængeliggørelsen af produkterne, herunder promovere eller fremme salg eller købsprocesser.

Til nr. 3

Det fremgår af § 17 i produktloven, at kontrolmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre, fjerne eller advare om indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, reg-

ler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Der er i produktloven ikke mulighed for at give påbud til kommunikationsplatforme som eksempelvis sociale medier.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kontrolmyndighedens mulighed for at påbyde, at indhold ændres eller fjernes, fremover også vil omfatte kommunikationsplatforme og ikke alene onlinegrænseflader.

Forslaget vil skulle ses i lyset af, at produkter ikke længe kun gøres tilgængelige for forbrugere fra fysiske butikker og webshops, men at salg og markedsføring af produkter også er rykket over på sociale medier.

Forslaget vil betyde, at kontrolmyndigheden vil kunne påbyde kommunikationsplatforme at ændre den måde et produkt markedsføres på eller helt at fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en brugerprofil. Bestemmelsen vil også kunne anvendes af kontrolmyndigheden til at få omtale af et produkt fjernet fra f.eks. blogs, opslag eller lignende.

Et påbud om at ændre eller fjerne indhold vil som udgangspunkt først blive udstedt, når kontrolmyndigheden har

konstateret, at en kommunikationsplatform ikke har efterkommet en anmodning om frivilligt at fjerne det pågældende indhold indenfor den frist, der er anført i anmodningen.

Bestemmelsen vil ikke kunne anvendes til at blokere kommunikationsplatforme eller brugerprofiler.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Den foreslåede ikrafttrædelse er i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet regulering.

Det fremgår af § 14 i lattergasloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 46 i produktloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men lovens regler om metrologi og akkreditering kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Denne lov omhandler ikke de konkrete bestemmelser om metrologi og akkreditering i produktloven, og derfor indeholder loven ikke en territorialbestemmelse, men følger i stedet territorialbestemmelserne i lattergasloven og produktloven.

Det vil indebære, at loven ikke vil gælde for Færøerne og Grønland og heller ikke vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lattergasloven, lov nr. 800 af 9. juni 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 732 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

§ 9. -

1. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Kontrolmyndigheden kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov gøre brug af fiktive profiler på kommunikationsplatforme.«

§ 10 a. Kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform eller onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere

2. I § 10 a ændres »eller blokere brugerprofiler, der anvendes til at markedsføre lattergas til forbrugere« til: », der anvendes eller henviser til markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov«

3. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra der sker eller henvises til markedsføring af lattergas til forbrugere i strid med denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, hvis et påbud efter § 10 a ikke er efterkommet.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter kontrolmyndighedens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå kontrolmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2.

Stk. 4. Kontrolmyndigheden påser, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Kontrolmyndigheden skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal kontrolmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, 2. pkt., snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

§ 2

I lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som ændret ved § 1 i lov nr. 782 af 4. maj 2021, § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, § 3 i lov nr. 412 af 23. april 2024 og § 2 i lov nr. 637 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

§ 4. I denne lov forstås ved:

1)-6) ---

1. I § 4 indsættes som nr. 7:

»7) Kommunikationsplatform: Onlineplatform som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler, og hvis primære funktion består i at give brugerne af platformen mulighed for at tilslutte sig og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video.«

§ 10. ---

2. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Kontrolmyndigheden kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde gøre brug af fiktive profiler på kommunikationsplatforme.«

§ 17. ---

3. I § 17 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kontrolmyndigheden kan påbyde en kommunikationsplatform at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«